

www.biblijski-vjernici.com

www.biblijski-krscani.com

www.messagehub.info

www.vjerujznaku.com

1. POGLAVLJE

OTKRIVENJE ISUSA KRISTA

¹ *Otkrivenje Isusa Krista koje Mu je dao Bog da pokaže slugama Svojim ono što se ima dogoditi uskoro, i On posla i pokaza to znacima po Svome anđelu sluzi Svome, Ivanu,*

² *koji posvjedoči za Riječ Božju, i za svjedočanstvo Isusa Krista i za sve što je vidio.*

³ *Blagoslovljen onaj tko čita i oni što čuju riječi ovog proroštva te čuvaju što je u njemu napisano, jer je (određeno) vrijeme blizu!*

⁴ *Ivan sedmerim crkvama u Aziji: Milost vam i mir od Onoga koji jest i koji bijaše i koji ima doći, i od sedam Duhova što su pred prijestoljem Njegovim;*

⁵ *i od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga, Prvorođenca od mrtvih i Vladara nad kraljevima zemaljskim! Njemu koji nas je ljubio i u Svojoj nas vlastitoj krvi oprao od grijeha naših*

⁶ *te nas učinio kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu Svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen.*

⁷ *Gle, dolazi s oblacima i gledat će Ga svako oko, i oni koji Ga probodoše; i naricat će zbog Njega sva plemena zemaljska. Da! Amen!*

⁸ *"Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak," govori Gospod, "Onaj koji jest i koji bijaše i koji ima doći, Svemogućí."*

⁹ *Ja, Ivan, brat vaš i sudionik nevolje, kraljevstva i postojanosti Isusa Krista, bijah na otoku zvanom Patmos zbog Riječi Božje i zbog svjedočanstva Isusa Krista.*

¹⁰ *Bijah u Duhu u Dan Gospodnji kad začuh iza sebe jak glas, kao u trube,*

¹¹ *Kako govori: "Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji," i, "što vidiš, napiši u knjigu te pošalji sedmerim crkvama u Aziji: u Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju, i Laodiceju."*

¹² *Okrenuh se vidjeti glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se ugledah sedam zlatnih svijećnjaka,*

¹³ *a posred sedam svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u halju sve do stopala i opasan oko prsiju zlatnim pojasom.*

¹⁴ *a glava Mu i kosa bijele kao bijela vuna, kao snijeg, a oči Mu kao plamen ognjeni;*

¹⁵ *noge Mu nalik sjajnoj mjedi, kao u peći užarene, a glas Njegov kao zvuk mnogih voda.*

¹⁶ *U desnici Svojoj imaše sedam zvijezda; iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač, a lice Mu kao kad sunce sjaji u svojoj sili..*

¹⁷ *Kad Ga vidjeh, padoh Mu do nogu kao mrtav; a On stavi desnicu Svoju na mene govoreći mi: "Ne boj se, ja sam Prvi i Posljednji,*

¹⁸ *Onaj koji živi, i mrtav bijah, a gle, živim u vijeke vjekova! Amen! I imam ključeve pakla i smrti.*

¹⁹ *Napiši što si vidio: ono što jest i ono što će se zbiti poslije toga.*

²⁰ *Tajna sedam zvijezda koje si vidio u Mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, a sedam svijećnjaka koje si vidio sedam je crkava."*

UVOD U 1. POGLAVLJE

Otk. 1, 1 - 3: "Otkrivenje Isusa Krista koje Mu je dao Bog da pokaže slugama Svojim ono što se ima dogoditi uskoro, i On posla i pokaza to znacima po Svome anđelu sluzi Svome, Ivanu, koji posvjedoči za Riječ Božju, i za svjedočanstvo Isusa Krista i za sve što je vidio. Blagoslovljen onaj tko čita i oni što čuju riječi ovog proroštva te čuvaju što je u njemu napisano, jer je (određeno) vrijeme blizu!"

Pisar (ne autor) ove knjige je sveti Ivan pobožni. Povjesničari se slažu da je na kraju svoga života živio u Efezu, iako je u vrijeme pisanja ove knjige bio na otoku Patmos. Ovo nije Ivanova životna priča, već otkrivenje Isusa Krista u budućim crkvenim dobima. U trećem stihu je nazvano proroštvom i to je zapravo ono što i jest.

Ova se knjiga obično naziva Otkrivenjem sv. Ivana, ali to nije točno. Ona je Otkrivenje Isusa Krista dana Ivanu za kršćane *svih* doba. To je jedina knjiga u cijeloj Bibliji napisana od samog Isusa osobnom objavom pisaru.

Ona je posljednja knjiga Biblije, ali ipak govori o početku i kraju evanđeoskih razdoblja.

Dakle, grčka riječ za otkrivenje je "apokalipsa", što znači "otkrivanje". To otkrivanje je savršeno opisano u primjeru kipara koji otkriva svoje kiparsko djelo, izlažući ga gledateljima. Ono je razotkrivanje, otkrivanje onoga što je prethodno bilo skriveno. Dakle, razotkrivanje nije samo otkrivenje Osobe Krista, već je to OTKRIVENJE NJEGOVIH BUDUĆIH DJELA U NADOLAZEĆIM SEDMERIM CRKVENIM DOBIMA.

Važnost otkrivenja po Duhu ne može nikada biti previše naglašena istinskom vjerniku. Otkrivenje vam je važnije nego što možda shvaćate. Međutim, ne govorim o ovoj knjizi Otkrivenja i vama. Govorim o UKUPNOM otkrivenju. Ono je izuzetno važno crkvi. Sjećate li se 16. poglavlja Mateja gdje Isus postavlja učenicima ovo pitanje: "Što kažu ljudi za mene, Sina čovječjega?" Oni rekoše: 'Jedni da si Ivan Krstitelj, drugi Ilija, treći Jeremija ili jedan od proroka.' Reče im: 'A vi? Što vi kažete, tko sam?' I odgovarajući Mu, Šimun Petar reče: 'Ti si Krist, Sin Boga živoga.' Isus mu odgovori i reče: 'Blagoslovljen si ti, Šimune, sine Jonin, jer ti to nije otkrilo tijelo i krv, nego Otac Moj, koji je na nebesima. Ja tebi kažem: 'Ti si Petar, a na ovoj ću stijeni sagraditi crkvu Svoju i vrata pakla neće je nadvladati.'" Rimokatolici kažu da je crkva izgrađena na Petru. Međutim, to je stvarno tjelesno. Kako bi Bog mogao sagraditi crkvu na tako nestabilnom čovjeku koji se odrekao Gospoda Isusa i psovao dok je to činio. Bog ne može izgraditi Svoju crkvu ni na jednom čovjeku rođenom u grijehu. A to nije bila niti neka stijena koja je tamo ležala pa da je Bog posvetio tlo na tom mjestu. Nije ni kao što protestanti kažu da je crkva sagrađena na Isusu. To je bilo OTKRIVENJE. Pročitajte to onako kako je napisano: "Tijelo i krv to ne OTKRI, NEGO TO OTKRI MOJ OTAC, a NA OVOJ ĆU STIJENI (OTKRIVENJU) SAGRADITI CRKVVU SVOJU: "Crkva je sagrađena na OTKRIVENJU, na "Tako kaže Gospod".

Kako je Abel znao što učiniti da bi prinio pravilnu žrtvu Bogu? Vjerom je primio otkrivenje o krvi. Kajin nije dobio takvo otkrivenje (iako je imao zapovijed) tako da nije mogao prinijeti ispravnu žrtvu. Razlika je bila u otkrivenju od Boga i ono je Abelu dalo vječni život. Dakle, vi biste mogli uzeti ono što kaže pastor ili što se naučava na seminarima, a iako vas to možda naučavaju rječito, sve dok vam Bog ne otkrije da Isus jest Krist, i da je krv ta koja vas čisti i da je Bog vaš Spasitelj, nikada nećete imati vječni život. A to čini duhovno otkrivenje.

Dakle, rekao sam da je ova knjiga Otkrivenja otkrivenje Isusa i onoga što On čini u crkvama za tih sedam doba. Ona je otkrivenje jer ni sami učenici nisu znali ove zabilježene istine. Ona im prije toga nije bila otkrivena. Sjećate se da su došli Isusu u knjizi Djela apostolskih i pitali Ga: "Hoćeš li u ovo vrijeme obnoviti kraljevstvo Izraelu?" On reče: 'Nije vaše znati vremena ili trenutke.'" Ti su ljudi još uvijek mislili da Isus ima zemaljsko kraljevstvo. Međutim, On je imao

sagraditi duhovno kraljevstvo. Čak im ni On nije mogao reći o Svom položaju u njemu zato što Mu to Otac još nije bio otkrio. Ali sada nakon Njegove smrti i uskrsnuća, u ovom određenom vremenu Njegove posredničke službe, On može Ivanu izložiti, ovdje u ovom otkrivenju samoga Sebe, što će Njegova slava i prisutnost u crkvi značiti i učiniti.

U ovom otkrivenju On nam govori kakav je kraj đavlu. Govori kako će postupiti s đavlom i baciti ga u ognjeno jezero. Otkriva kraj zlikovaca koji slijede Sotonu. A Sotona to mrzi.

Jeste li ikada primijetili kako Sotona mrzi dvije knjige Biblije više od svih ostalih? On uvijek napada, preko liberalnih teologa i nazovi znanstvenika, knjigu Postanka i knjigu Otkrivenja. U obje ove knjige nalazimo Sotonino podrijetlo, njegove užasne putove i njegovo uništenje. Zato ih napada. On mrzi biti razotkriven, a u ovim knjigama je razotkriven točno onakav kakav jest. Isus je rekao o Sotoni: "On nema udjela u Meni i Ja nemam udjela u njemu." Đavao bi želio dokazati drukčije, ali ne može, stoga čini sve što može kako bi uništio povjerenje u Riječ. Ali kad crkva ne vjeruje Sotoni i vjeruje otkrivenju Riječi od Duha, vrata pakla je ne mogu nadvladati.

Dopustite mi ovdje samo kazati nešto iz moje vlastite službe, ukoliko nemate ništa protiv. Svi znate da je ovaj dar u mom životu natprirodan. To je dar kojim Duh Sveti može proniknuti bolesti i misli ljudskih srca i ostale skrivene stvari koje samo Bog može znati i zatim mi ih otkriti. Želio bih da možete stajati sa mnom i vidjeti lica ljudi kada Sotona zna da će biti razotkriven. Dakako, ne govorim o ljudima. Već se Sotona uhvatio njihovih života kroz grijeh, ravnodušnost i bolest. Ali trebali biste vidjeti njihova lica. Sotona zna da će biti razotkriven i dolazi do najčudnijih promjena u izrazima lica ljudi. Sotona se boji. On zna da Božji Duh samo što nije obznanio ljudima njegova djela. Zato on toliko mrzi ove sastanke. Sotona mrzi kada se prozivaju imena i otkrivaju bolesti. Dakle, što je to? To nije čitanje misli, to nije telepatija, niti je vraćanje. To je OTKRIVENJE Duhom Svetim. To je jedini način na koji ja to mogu znati. Naravno, tjelesni um će to nazvati bilo kako osim Duhom Svetim.

Dopustite mi pokazati vam drugi razlog zbog kojega Sotona mrzi ovu knjigu Otkrivenja danu crkvi. On zna da je Isus Krist isti jučer, danas i zauvijek, i da se On ne mijenja. On to zna puno bolje nego devedeset posto teologa. On zna da budući da je Bog nepromjenljiv u Svojoj naravi, da je On nepromjenljiv i u Svojim putovima. Prema tome, Sotona sa sigurnošću zna da je originalna crkva s Pedesetnice sa silom Božjom (Marko 16. poglavlje na djelu) Istinska Crkva na koju Isus polaže pravo kao Svoju. Sve ostalo je lažno. Mora biti.

Dakle, zapamtite ovo. Krist u Istinskoj Crkvi je nastavak knjige Djela apostolskih. Ali knjiga Otkrivenja pokazuje kako će duh antikrista doći u crkvu i oskvrnuti ju, čineći ju mlakom, formalnom i bez sile. Ona razotkriva Sotonu otkrivajući njegova djela (pokušano uništenje Božjih ljudi i bacanja sumnje na Božju Riječ) sve do vremena kada je bačen u ognjeno jezero. On se bori protiv toga. On to ne može podnijeti. On zna da ako ljudi prime ISTINSKO OTKRIVENJE ISTINSKE CRKVE i onoga što ona jest, za što se ona zalaže i da ONA MOŽE ČINITI VEĆA DJELA, da će ona biti nepobjediva vojska. Ako dobiju istinsko otkrivenje o dva duha u okviru kršćanske crkve i Duhom Božjim proniknu i odupru se duhu antikrista, Sotona će pred njom biti bespomoćan. On će, nedvojbeno, biti spriječen danas kao kad se Krist odupro svakom njegovom naporu da Ga nadvlada u pustinji. Da, Sotona mrzi otkrivenje. Ali mi ga volimo. S istinskim otkrivenjem u našim životima vrata pakla nas ne mogu nadvladati, već ćemo mi njih nadvladati.

Sjetite se da sam na početku ove poruke spomenuo da je ova knjiga koju proučavamo stvarno otkrivenje samog Isusa u crkvi i Njegovog djelovanja u budućim dobima. Zatim sam spomenuo da je potreban Duh Sveti da bi nam dao otkrivenje ili ga inače nećemo uspjeti dobiti. Povezujući ove dvije misli vidjet ćete da nije dovoljno samo uobičajeno proučavanje i razmišljanje da ova knjiga postane stvarna. Potrebno je djelovanje Duha Svetoga. To znači da ova knjiga ne može biti otkrivena nikome osim posebnoj klasi ljudi. Potrebna je netko s proročkim uvidom. Potrebno je moći čuti od Boga. Potrebno je natprirodno upustvo, a ne samo proučavatelj koji uspoređuje stih sa stihom, iako je i to dobro. Ali tajna iziskuje poučavanje od Duha ili ona nikada ne postaje jasna. Kako li samo trebamo čuti od Boga i otvoriti se i predati se Duhu kako bi čuli i znali.

Kao što sam već rekao, ova knjiga (Otkrivenje) je dovršenje Pisama. Čak je i smještena na pravom mjestu u kanonu Pisma - na kraju. Sada vam je jasno zašto je rečeno da je blagoslovljen svatko tko ju čita ili čak čuje. Upravo će vam Božje otkrivenje dati autoritet nad državom. I možete razumjeti zašto će oni koji dodaju ili oduzmu od nje biti prokleti. To mora biti tako, jer tko može dodati ili oduzeti savršenom Božjem otkrivenju i pobijediti neprijatelja? To je tako jednostavno. Ništa nema takvu pobjedničku silu kao otkrivenje Riječi. Vidite, u trećem stihu je proglašen blagoslov onima koji obrate posebnu pozornost na ovu knjigu. Ja mislim da to ukazuje na starozavjetni običaj u kojem su svećenici ujutro zajednici čitali Riječ. Vidite, mnogi nisu znali čitati pa su im morali čitati svećenici. Sve dok je to bila Riječ, bio je prisutan blagoslov. Nije bilo važno je li bila čitana ili slušana.

"(Određeno) vrijeme je blizu." Prije vrijeme nije bilo blizu. U mudrosti i planu Božjem ovo moćno otkrivenje (iako potpuno znano Bogu) nije moglo izaći do tada. Time odmah saznajemo načelo - *Božje otkrivenje za svako doba može doći isključivo u to doba i u određeno vrijeme.* Pogledajte povijest Izraela. Božje otkrivenje Mojsiju je došlo samo u određeno vrijeme u povijesti, tj. još preciznije, došlo je kad su ljudi zavapili Bogu. Sam Isus je došao u punini vremena, On koji je bio potpuno Otkrivenje Božanstva. I u ovom dobu (laodicejskom) Božje otkrivenje će doći u svoje vrijeme. Ono neće oklijevati, niti preuraniti. Razmislite o tome i dobro obratite pozornost, jer mi smo danas u vremenu kraju.

POZDRAV

Otk. 1, 4 - 6: "Ivan sedmerim crkvama u Aziji: Milost vam i mir od Onoga koji jest i koji bijaše i koji ima doći, i od sedam Duhova što su pred prijestoljem Njegovim; i od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga, Prvorođenca od mrtvih i Vladara nad kraljevima zemaljskim! Njemu koji nas je ljubio i u Svojoj nas krvi oprao od grijeha naših te nas učinio kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu Svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen."

Riječ Azija je zapravo Mala Azija. To je mala površina zemlje, otprilike veličine Indianae. Sedam tamošnjih crkava su posebno izabrane između svih ostalih crkava zbog svojih karakteristika, a iste su se karakteristike imale naći u uzastopnim dobima stoljećima kasnije.

Sedam Duhova ispred prijestolja je Duh koji je bio u svakom od sedam glasnika dajući im njihove službe za doba u kojem je svaki pojedini živio.

Dakle, svi ovi izrazi: "Onaj koji jest", "Onaj koji bijaše", "koji ima doći", "Vjerni svjedok", "Prvorođenac od mrtvih", "Vladar nad kraljevima zemaljskim", "Alfa i Omega" i "Svemoguć" su titule i opisi JEDNE TE ISTE OSOBE koja je Gospod Isus Krist, Njega koji nas je oprao od naših grijeha u Svojoj vlastitoj krvi.

Duh Božji u Ivanu se izražava da bi izložio Vrhovno Božanstvo Isusa Krista i otkrio Božanstvo kao JEDNOGA Boga. Danas postoji krupna pogreška da postoje tri Boga, umjesto jednoga. Ovo otkrivenje, kakvo je sam Isus dao Ivanu, ispravlja tu pogrešku. Nije da postoje tri Boga, već *jedan Bog s tri službe*. Postoji JEDAN Bog s tri titule: Otac, Sin i Duh Sveti. Ovo je moćno otkrivenje imala rana crkva i ono mora biti obnovljeno u ovom posljednjem danu zajedno s ispravnim izgovaranjem prilikom vodenog krštenja.

Međutim, moderni teolozi se neće složiti sa mnom, jer evo što su napisali u velikom kršćanskom časopisu: "To naučavanje (o Trojstvu) je u samom srcu i srži Starog zavjeta. Ništa manje nije u srcu i srži Novog zavjeta. Novi se zavjet, jednako kao i Stari zavjet, protivi pomisli da postoji više od jednog Boga. Ipak, Novi zavjet s jednakom jasnoćom naučava da je Otac Bog, da je Sin Bog i da je Duh Sveti Bog, i da ova trojica NISU tri aspekta iste Osobe, već tri osobe koje se nalaze u istinski osobnom odnosu jedna prema drugoj. Tu imamo veliku doktrinu o Tri Osobe, a jednom Bogu."

Oni također tvrde: "Bog, prema Bibliji, nije samo jedna osoba, već je On tri osobe u jednom Bogu. To je velika tajna Trojstva."

Kako da ne. Kako mogu tri osobe biti u jednom Bogu? Ne samo da toga nema u Bibliji, već to pokazuje i nedostatak inteligentnog razmišljanja. Tri zasebne osobe, iako identične supstance, čine tri Boga ili je jezik potpuno izgubio svoje značenje.

Samo poslušajte ove riječi ponovno: "Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak," govori Gospod, "Onaj koji jest i koji bijaše i koji ima doći, Svemogući." To je Božanstvo! To nije samo prorok, čovjek. To je Bog! I to nije otkrivenje tri Boga, već otkrivenje JEDNOGA Boga, Svemogućega.

U početku crkve nisu vjerovali u tri Boga. Ne možete naći takav način vjerovanja među apostolima. Tek je nakon apostolskog doba ušla ova teorija, i zaista postala predmet rasprave i osnovna doktrina na Nicejskom koncilu. Doktrina Božanstva je prouzročila raskol na dva pravca u Niceji. A iz tog raskola su proizišle dvije krajnosti. Jedni su zapravo otišli u mnogoboštvo vjerujući u tri Boga, a drugi su otišli u unitarizam. Naravno da je bilo potrebno neko vrijeme da se to dogodi, ali dogodilo se i to imamo i danas. Ali Otkrivenje crkvama kroz Ivana po Duhu je bilo: "Ja sam Gospod Isus Krist i ja sam SVE od toga. Nema drugog Boga." I On je stavio Svoj pečat na ovo Otkrivenje.

Razmotrite ovo: tko je bio Isusov otac? Mt. 1, 18 kaže: "Nađe se trudna od Duha Svetoga." A sam Isus je tvrdio da je Bog Njegov Otac. Bog Otac i Bog Duh Sveti, kako često izražavamo ove termine, čine Oca i Duha JEDNIM. Uistinu, oni to i jesu ili bi u protivnom Isus imao dva oca. Ali zapazite da je Isus rekao da su On i Njegov Otac bili jedno - *ne* dvojica. To čini JEDNOGA Boga.

Budući da je ovo povijesna i biblijska istina, ljudi se pitaju odakle su došla trojica. To je postala temeljna doktrina na Nicejskom koncilu 325. godine nakon Krista. To trojstvo (jedna apsolutno nebiblijska riječ) se temelji na rimskom mnogoboštvu. Rimljani su imali mnogo bogova kojima su se molili. Također su se molili i precima kao posrednicima. To je bio samo korak prema davanju novih imena starim bogovima, tako smo dobili svece kako bi zvučalo više biblijski. Prema tome, umjesto Jupitera, Venere, Marsa, itd., imamo Pavla, Petra, Fatimu, Kristofera itd., itd. Nisu mogli napraviti da njihova poganska religija završi sa samo jednim Bogom, pa su ga podijelili na tri, i svece načinili posrednicima kao što su svoje pretke činili posrednicima.

Od tada ljudi nisu uspjeli shvatiti da postoji samo jedan Bog s tri službe ili objave. Znaju da prema Pismu postoji jedan Bog, ali su pokušavali napraviti fantastičnu teoriju da je Bog kao hrpa grožđa: tri osobe s istim Božanstvom kojeg svi ravnopravno dijele. Ali ovdje u Otkrivenju jasno kaže da je Isus: "Taj koji jest", "Taj koji bijaše" i "Taj koji ima doći". "On je Alfa i Omega", što znači da je On "A do Ž" ili SVE OD TOGA. On je sve - Svemogući. On je Ruža šaronska, Ljiljan iz doline, Sjajna zvijezda Danica, Izdanak pravedni, Otac, Sin i Duh Sveti. On je Bog, Svemogući Bog. JEDAN BOG.

1. Tim. 3, 16 kaže: "A neosporno je velika tajna pobožnosti: Bog bi očitovan u tijelu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovijedan među poganima, vjerovan u svijetu, uznesen u Slavu." Tako kaže Biblija. Ona ovdje ne govori ništa o prvoj, drugoj ili trećoj osobi. Ona kaže da je Bog bio očitovan u tijelu. Jedan Bog. Taj JEDAN BOG je bio očitovan u tijelu. Time bi to trebalo biti riješeno. Bog je došao u ljudskom obliku. To ga nije učinilo nekim DRUGIM BOGOM. ON JE BIO BOG, ISTI BOG. To je bilo otkrivenje onda i to je otkrivenje sada. Jedan Bog.

Vratimo se u Bibliju i pogledajmo što je On bio u početku prema otkrivenju koje je On dao o Sebi. Veliki Jahve se pojavio Izraelu u ognjenom stupu. Kao Anđeo Saveza, On je živio u tom ognjenom stupu i svakodnevno vodio Izrael. U hramu je On najavio Svoj dolazak s velikim oblakom. Onda je jednog dana bio očitovan u tijelu rođenom od djevice koje je bilo pripremljeno za Njega. Bog, koji se ušatorio iznad šatora Izraela, sada je Sebi uzeo šator od tijela i ušatorio se kao čovjek među ljudima. Ali, On je bio ISTI BOG.

Biblija naučava da je BOG BIO U KRISTU. TIJELO je bilo Isus. U Njemu je prebivala sva punina Božanstva, TJELESNO. Ništa ne može biti jasnije od toga. Tajna, jest. Ali prava istina - ne

može biti jasnija. Tako, ako On tada nije bio tri osobe, ne može ni sada biti tri. JEDAN BOG: I taj isti Bog je postao tijelo.

Isus je rekao: "Došao sam od Boga i idem (nazad) k Bogu." Ivan 16, 27 - 28. Točno to se i dogodilo. On je nestao sa zemlje Svojom smrću, sahranom, uskrsnućem i uzašašćem. Zatim Ga je Pavao sreo na putu za Damask i On je progovorio Pavlu i rekao: "Saule, Saule, zašto Me progoniš?" Pavao je rekao: "Tko si ti, Gospode?" On je rekao: "Ja sam Isus." On je bio ognjeni stup, zasljepljujuće svjetlo. Vratio se točno onako kako je rekao. Natrag u isti oblik u kojem je bio prije nego što je obukao šator tijela. Točno tako je Ivan to i vidio. Ivan 1, 18: "Boga nitko nikada nije vidio; jedinorođeni Sin, koji je u krilu Očevom, On Ga je objavio." Primijetite što Ivan kaže gdje JE Isus. On je U Očevom naručju.

Luka 2, 11 kaže: "Jer danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj koji je Krist Gospod." On je bio rođen kao Krist, a osam dana kasnije kada je bio obrezan dano Mu je ime Isus, baš kao što im je anđeo rekao. Ja sam rođen kao Branham. Kada sam rođen dali su mi *ime* William. On je bio KRIST, ali ovdje među ljudima mu je dano ime. Taj vanjski šator kojeg su ljudi mogli vidjeti zvao se Isus. On je bio Gospod Slave, Svemogućí objavljen u tijelu. On je Bog Otac, Sin i Duh Sveti. On je sve to.

Otac, Sin i Duh Sveti su samo titule. To nisu imena. Zato mi krstimo u Ime Gospoda Isusa Krista, jer to je ime, a ne titula. To je ime ovih titula, baš kao što uzmete novorođenče koje je sin i date mu ime. To je beba, sin je titula, zatim mu date ime John Henry Brown. Ne krštavate samo u "Isusovo ime". Postoje tisuće Isusa na svijetu i postojali su čak i prije Isusa, našeg Spasitelja. Ali samo je jedan od njih rođen kao Krist, "Gospod Isus Krist".

Ljudi pričaju da je Isus vječni Sin Božji. Međutim, nije li to proturječno? Tko je ikada čuo da je "Sin" vječan? Sinovi imaju početke, ali ono što je vječno nikada nije imalo početak. On je vječni Bog (Jahve) objavljen u tijelu.

Evandjelje sv. Ivana kaže: "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše s Bogom - i Riječ bijaše Bog. I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama." On je bio Vjerni i istiniti svjedok Očeve vječne Riječi. On je bio Prorok i mogao je reći što Mu je Otac naredio kazati. On je rekao: "Moj Otac je u Meni." To je rekao Isus, šator: "Moj Otac je u Meni."

Bog ima mnogo titula: "Naša pravda", "Naš mir", "Sveprisutan", i "Otac", i "Sin" i " Duh Sveti ", ali On ima samo jedno ljudsko ime i to ime je Isus.

Nemojte se zbuniti time što On ima tri službe ili što ima trostruku objavu. Na zemlji je On bio Prorok, na nebu je On Svećenik i vraćajući se na zemlju On je Kralj kraljeva. "Onaj što bijaše" - to je Isus, Prorok. "Onaj što jest" - to je On, Veliki svećenik, koji posreduje, On koji može suosjećati našim slabostima. "Koji ima doći" - to je Kralj koji dolazi. Na zemlji je On bio Riječ - Prorok. Mojsije je za Njega rekao: "Gospod vaš Bog će podići Proroka kao što sam ja, i ako ne poslušaju riječi tog Proroka bit će iskorijenjeni iz naroda."

Zapazite ove činjenice o Isusu. Na zemlji je On bio Prorok, Janje i Sin. To ga nije načinilo trojicom. To nisu bile ništa nego objave ili službe jedne Osobe, Isusa.

A sada, postoji omiljen dio Pisma za kojeg trojičari misle da dokazuje njihovu poantu o više od jedne stvarne Osobe u Božanstvu. To je Otk. 5, 6 - 8: "I pogledah, kad gle, posred prijestolja i četiriju bića, i posred starješina Janje stajaše kao zaklano, imajući sedam rogova i sedam očiju, što su sedam Božjih Duhova poslanih po svoj zemlji. Ono pristupi te uze knjigu iz desnice Onoga koji je sjedio na prijestolju. A kad ono uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padnu ničice pred Janje, od kojih je svaki imao citre i zlatne posude pune kada, što su molitve svetih." Uistinu, kad bi ovi stihovi bili izdvojeni činilo bi se da dokazuju njihovu poantu. Primijetite, rekao sam ovi IZDVOJENI stihovi. Međutim, pročitajte Otk. 4, 2 - 3 i 9 - 11: "I odmah se našoh u Duhu, kad gle, prijestolje postavljeno na nebu, a na prijestolju je sjedio JEDAN. A Taj što je sjedio bijaše izgledom nalik kamenu jaspisu i sardu; a okolo prijestolja duga izgledom nalik smaragdu." "I kad god ta bića dadnu slavu, čast i hvalu Onomu što sjedi na prijestolju, koji živi u vijeke vjekova, dvadeset i četiri starješine padnu pred Onim koji sjedi na prijestolju i proslavljaju Onoga koji živi u vijeke vjekova; i

odlažu svoje krune pred prijestoljem te govore: 'Dostojan si, Gospode, primiti slavu i čast i moć jer Ti si sve stvorio i po volji Tvojoj sve jest i bi stvoreno.'" Pažljivo primijetite da u drugom stihu kaže: "Na prijestolju je sjedio JEDAN (ne dva ili tri, nego JEDAN)." U trećem stihu kaže: "TAJ (NE ti) bijaše izgledom poput kamena jaspisa." U devetom stihu kaže da su bića dala čast "ONOME" (ne *onima*). U desetom stihu kaže da su starješine pale pred "ONIM" (ne *onima*). U jedanaestom stihu kaže da su povikali: "'Dostojan si GOSPODE,'" (ne *gospodo*). Također u jedanaestom stihu kaže da je taj JEDAN na prijestolju "Stvoritelj", a to je Isus (Ivan 1, 3), koji je Jahve–Duh–Bog Starog zavjeta (Post. 1, 1).

Ali nemojmo se zaustaviti na tome. Pročitajmo sada u Otk. 3, 21: "Onome tko pobijedi dat ću da sjedi sa Mnom na Mojem prijestolju, kao što sam i Ja pobijedio i sjeo sa Svojim Ocem na prijestolje Njegovo." Također pročitajmo Heb. 12, 2: "Uprimo pogled u Isusa, Začetnika i Završitelja vjere, koji je umjesto radosti što je stajala pred Njim podnio križ, prezrevši sramotu, te sjeo zdesna prijestolja Božjega." Zamijetite da je prema samom Isusu, koji je napisao Otkrivenje, On sjeo S Ocem. Duh u Pavlu (a to je Kristov Duh – Duh proročki po kojem dolazi Riječ) kaže da je On sjeo ZDESNA Bogu. Ali kad je Ivan pogledao, vidio je samo "JEDNOGA" na prijestolju. Tek u Otk. 5, 6 - 8 (koje vremenski slijedi Otk. 4, 2 - 3) vidimo "Janje" kako uzima knjigu od "ONOGA" koji je sjedio na prijestolju što je pokazano u Otk. 4, 2 - 3 i 9 - 10. Što je to? To je tajna "JEDNOG BOGA". On (Isus) je došao od Boga, postao objavljen u tijelu, umro, i uskrsnuo i vratio se u "krilo Očevu". Kao što je Ivan rekao: "Jedinorođeni Sin koji je U krilu Očevu, On ga je objavio." Ivan 1, 18. Tada je bilo vrijeme da se Bog (Mesija) vrati da bi se pozvao na pravo na Svoju Nevjestu, a zatim predstavio Sebe (obznanio se) Izraelu. Tako ponovno vidimo Boga kako istupa da bi uspostavio tjelesnu vezu s ljudima kao "Sin Davidov, Kralj kraljeva, i Gospodar gospodara i Mladoženja poganske Nevjeste". To NISU "dva" Boga, već jednostavno JEDAN BOG koji očituje Svoje trojedne moćne službe i titule.

Ljudi su znali da je On bio Prorok. Znali su znak Mesije koji je mogao doći samo kroz proroka. Ivan 1, 44 - 51: "A Filip bijaše iz Betsaide, iz grada Andrijina i Petrova. Filip nađe Natanaela pa mu reče: 'Našli smo Onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu, i Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta.' A Natanael mu reče: 'Iz Nazareta može li što dobro biti?' Filip mu reče: 'Dođi i vidi.' Isus, vidjevši Natanaela gdje dolazi k Njemu, reče za njega: 'Evo pravog Izraelca u kome nema lukavstva!' Natanael mu reče: 'Odakle me poznaješ?' Isusu mu odgovori i reče: 'Vidjeh te prije nego što te Filip pozvao, dok si bio pod smokvom.' Odgovarajući Mu, Natanael reče: 'Rabi, Ti si Sin Božji; Ti si Kralj Izraelov.' Isus mu odgovori i reče: 'Jer ti rekoh: 'Vidjeh te pod smokvom,' vjeruješ? Vidjet ćeš i veće od toga.' I reče mu: 'Zaista, zaista, kažem vam: od sada ćete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božje kako uzlaze i silaze nad Sina čovječjega.'" Sposobnost pronicanja misli srca ljudi navelo je Božje izabrane da shvate da je to bio Mesija, pomazana Riječ Božja. Heb. 4, 12: "Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija od svakog dvosjeklog mača pa prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine te proniče misli i nakane srca."

Kada Ga je žena na studencu čula kako joj proniče misli njenog srca, oduševljeno Ga je proglasila prorokom, izjavljujući da će Mesija biti znan po toj izvanrednoj sposobnosti. Ivan 4, 7 - 26: "Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Reče joj Isus: 'Daj Mi piti!' (Jer Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti nešto za jelo.) Tada Mu žena Samarijanka reče: 'Kako Ti, koji si Židov, tražiš od mene, žene, Samarijanke, da ti dam piti?' Jer se Židovi ne druže sa Samarijancima. Isus joj odgovori i reče: 'Kad bi znala dar Božji i tko je Onaj koji ti veli: 'Daj Mi piti,' ti bi od Njega zaiskala i On bi ti dao živu vodu.' Reče Mu žena: 'Gospodine, nemaš čime zagrabit, a studenac je dubok, otkud ti onda živa voda? Zar si Ti veći od našeg oca Jakova koji nam dade ovaj studenac; i sam je iz njega pio, a i sinovi njegov i stoka njegova?' Odgovori joj Isus rekavši: 'Svatko tko pije od te vode, ponovno će ožednjati; ali tko pije od vode koju ću mu Ja dati, neće ožednjati nikada, već će voda koju ću mu dati postati u njemu izvorom vode što teče u život vječni.' Reče Mu žena: 'Gospodine, daj mi tu vodu da ne žednim i ne moram dolaziti ovamo zahvaćati!' Kaže joj Isus: 'Idi, pozovi svog muža i vrati se ovamo!' Žena odgovori i reče: 'Nemam muža.' Reče joj Isus: 'Dobro si rekla: 'Nemam muža,' jer pet si muževa imala, a ovaj kojega sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.'

Reče Mu žena: 'Gospodine, vidim da si prorok. Naši su očevi proslavljali na ovoj gori, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje treba proslavljati.' Isus joj reče: 'Ženo, vjeruj Mi, dolazi čas kada nećete proslavljati Oca ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi proslavljate ono što ne poznate, mi poznamo ono što proslavljamo, jer je spasenje od Židova. Ali dolazi čas, sada je, kad će istinski štovatelji Oca proslavljati u Duhu i istini, jer Otac traži takve da Ga proslavljaju. Bog je Duh i koji Ga proslavljaju trebaju Ga proslavljati u Duhu i istini.' Reče Mu žena: 'Znam da dolazi Mesija koji se zove Krist, kada On dođe sve će nam objaviti.' Kaže joj Isus: 'Ja sam Taj, Ja koji ti govorim.'"

U Otkrivenju 15, 3 kaže: "Pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu JANJETOVU, govoreći: "Velika su i čudesna djela Tvoja, Gospode, Bože, Svemogućí! Pravedni su i istiniti putovi Tvoji, Kralju Svetih!" Vidite li to? JANJE, Veliki svećenik koji drži Svoju krv kao pomirenje na pomirilištu za naše grijeha je Gospod Bog Svemogućí. To je Njegova sadašnja služba. Upravo to On sada radi, Svojom se krvlju zauzima za naše grijeha. Ali jednoga će dana to Janje postati Lav iz plemena Judina. Izaći će u sili i slavi i primijeniti Svoj autoritet kako bi zavladao kao Kralj. On je dolazeći Kralj ove zemlje. Naravno, to ne znači da On sada nije Kralj. Jer On je naš Kralj, Kralj svetih. Upravo sada to je duhovno kraljevstvo. Ono nije od sustava ovog svijeta, kao što ni mi nismo od ovog svijeta. Iz tog se razloga mi ponašamo drugačije nego ovaj svijet. Naše građanstvo je u nebu. Mi odražavamo Duha svijeta našeg ponovnog rođenja gdje je Isus Kralj. Zato naše žene ne odijevaju mušku odjeću, niti sijeku kosu, niti koriste svu onu kozmetiku ni ostale stvari koje svijet toliko voli. Zato naši muškarci ne piju, niti puše ni ostaju u grijehu. Naša vladavina je vladavina nad grijehom, a djeluje kroz silu koja je u Kristovom Duhu koji stanuje u nama. Svako kraljevstvo na zemlji će biti srušeno, ali naše će ostati.

Dakle, govorili smo o službama i objavama jednog istinskog Boga i promatrali Njegovu Slavu proučavajući Pismo. Međutim, Njega se ne spoznaje intelektualno. Njega se spoznaje po Duhu – otkrivenjem od Duha. Taj isti, po tijelu znan kao Isus, vratio se ognjenom stupu. Ali On je obećao da će ponovno doći i nastaniti se među Svojim ljudima po Duhu. I na dan Pedesetnice taj ognjeni stup se spustio i razdijelio na plamene jezičke na svakoga od njih. Što je Bog činio? Razdijelio je Sebe na crkvu dajući svim onim muškarcima i ženama dio Sebe. On je Sebe razdijelio Svojoj crkvi upravo onako kao što je rekao. Ivan 14, 16 - 23: "A Ja ću moliti Oca i On će vam dati drugog Tješitelja da ostane s vama zauvijek: Duha istine, koga svijet ne može primiti jer Ga ne vidi ni ne poznaje; vi Ga poznajete, jer s vama boravi i u vama će biti. Neću vas ostaviti kao siročad, doći ću k vama. Još malo i svijet Me više neće vidjeti, no vi ćete Me vidjeti jer Ja živim i vi ćete također živjeti. U onaj ćete dan znati da sam Ja u Svom Ocu i vi u Meni i Ja u vama. Tko ima Moje zapovijedi i čuva ih, taj Me ljubi; a tko Mene ljubi, njega će ljubiti Otac Moj; i Ja ću ga ljubiti i Sebe Mu objaviti. Reče Mu Juda, ali ne Iskariotski: 'Gospode, kako to da ćeš se objaviti nama, a ne svijetu?' Odgovori mu Isus i reče: 'Ako Me tko ljubi, čuvat će Moje riječi pa će Otac Moj ljubiti njega; mi ćemo k njemu doći i kod njega se nastaniti.'" On je rekao da će moliti Oca koji će poslati drugog Tješitelja koji je već bio S njima (učenicima), ali nije bio U njima. To je bio Krist. A zatim u 23. stihu govoreći o Sebi i Ocu kaže: "*MI* ćemo doći." Tu je to: "Dolazi Duh, *isti* Duh Božji koji se objavio kao Otac, i kao Sin, i još će se objaviti u mnogima," JEDAN BOG, koji je Duh.

Zbog toga nitko ne može doći i reći da je papa sveti čovjek, ili da je nadglednik sveti čovjek ili svećenik. SVETI ČOVJEK JE KRIST, Duh Sveti, u nama. Kako se hijerarhija usuđuje tvrditi da laici nemaju što reći? Svatko ima nešto za reći. Svatko ima neki posao, svatko ima službu. Duh Sveti je došao na Pedesetnici i razdijelio Sebe na svakog da bi se ispunilo ono što je Krist rekao: "U onaj ćete dan znati da sam Ja u Svom Ocu i vi u Meni i Ja u vama." Ivan 14, 20.

Veliki Ja Jesam, Svemogućí Bog, došao je kao Duh ispuniti Svoju istinsku crkvu. On ima pravo ići gdje god hoće i na koga god hoće. Mi među nama ne činimo nikoga "svecem", već je sveta cijela istinska Gospodnja zajednica zbog prisutnosti Duha Svetoga. On, Duh Sveti, je Taj koji je svet, a ne zajednica sama po sebi.

Dakle, to je otkrivanje: Isus Krist je Bog. Jahve Starog zavjeta je Isus Novog. Bez obzira koliko se trudili, ne možete dokazati da postoje TRI Boga. Ali također, potrebno je otkrivenje po Duhu Svetom da bi ste shvatili istinu da je On jedan. Potrebno je otkrivenje da bi razumjeli da je

Jahve Starog zavjeta Isus Novog. Sotona se uvukao u crkvu i zaslijepio ljude po pitanju ove istine. I kad su bili zaslijepljeni po tom pitanju, nedugo nakon toga je crkva iz Rima prestala krstiti u ime Gospoda Isusa Krista.

Priznajem da je potrebno pravo otkrivenje od Duha Svetoga da bi vidjeli istinu o Božanstvu u ovim danima kad smo posred izvrtanja toliko mnogo Pisma. Ali nadmoćna, pobjednička crkva je izgrađena na otkrivenju, te stoga možemo očekivati od Boga da nam otkrije Svoju istinu. Međutim, o vodenom krštenju zapravo ne trebate otkrivenje. Ono vam je točno pred nosom. Bi li bilo moguće, i na jedan trenutak, da su apostoli skrenuli od izravne zapovijedi Gospoda da krste u Ime Oca, i Sina i Duha Svetoga, i tako se zatekli u namjernoj neposlušnosti? Oni su znali što je Ime i nema niti jednog mjesta u Pismu da su krstili bilo kako drukčije nego u Ime Gospoda Isusa Krista. Zdrav razum bi vam rekao da je knjiga Djela apostolskih crkva na djelu, i ako su oni krstili na taj način, onda na taj način treba krstiti. Stoga, ako mislite da je to oštro, što ćete misliti o ovome? Svatko tko nije kršten u Ime Gospoda Isusa, mora se ponovno krstiti.

Djela apostolska 19, 1 - 6: "I dok je Apolon bio u Korintu, Pavao prođe gornje krajeve te dođe u Efez gdje pronađe neke učenike, pa ih upita: 'Jeste li primili Duh Svetoga otkad ste povjerovali?' Oni mu rekoše: 'Nismo ni čuli da Duh Sveti jest.' Reče im on: 'Pa u što ste onda kršteni?' A oni odvrte: 'U Ivanovo krštenje.' A Pavao reče: 'Ivan je uistinu krstio krštenjem pokajanja i narodu govorio da vjeruje u Onoga koji dolazi poslije njega, to jest u Krista Isusa.' Kad su to čuli, krste se u Ime Gospoda Isusa. A kad je Pavao položio na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih pa počnu govoriti u jezicima i prorokovati." Tu je to. Ovi su dobri ljudi u Efezu čuli za dolazećeg Mesiju. Ivan Ga je propovijedao. Oni su bili kršteni za pokajanje od grijeha, OČEKUJUĆI vjerovati u Isusa. Ali sada je bilo vrijeme OSVRNUTI se na Isusa i biti kršten za OPROŠTENJE grijeha. Bilo je vrijeme da prime Duha Svetoga. I kad su bili kršteni u Ime Gospoda Isusa Krista, Pavao je na njih položio svoje ruke i Duh Sveti je sišao na njih.

O, ti dragi ljudi u Efezu bili su divni ljudi i ako je netko imao pravo osjećati se sigurno to su bili oni. Primijetite koliko su daleko oni bili stigli. Bili su došli skroz do prihvaćanja dolazećeg Mesije. Bili su spremni za Njega. Ali ne vidite li da su ga unatoč tome propustili? On je došao i otišao. Trebali su biti kršteni u Ime Gospoda Isusa Krista. Trebali su biti ispunjeni Duhom Svetim.

Ako ste kršteni u Ime Gospoda Isusa Krista, Bog će vas ispuniti Svojim Duhom. To je Riječ. Djela apostolska 19, 6, što smo pročitali, bilo je ispunjenje Djela apostolskih 2, 38: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha, i primiti ćete dar Duha Svetoga." Vidite, Pavao je, po Duhu Svetom, rekao točno ono što je Petar rekao po Duhu Svetom. I ono što je rečeno NE MOŽE biti promijenjeno. To mora biti isto od Pedesetnice dok se ne krsti posljednji izabrani. Gal. 1, 8: "Ali kad bismo vam mi, ili pak anđeo s neba, propovijedali bilo koje drugo evanđelje od onoga kojeg smo vam propovijedali, neka je proklet!"

Dakle, neki od vas jedinovaca krstite pogrešno. Vi krstite za obnovu kao da vas uranjanje u vodu spašava. Obnova ne dolazi vodom, ona je djelo Duha. Čovjek koji je po Duhu Svetom dao zapovijed: "Pokajte se i neka se svaki krsti u Ime Gospoda Isusa," nije rekao da voda obnavlja. Rekao je da je to samo pokazatelj "dobre savjesti upravljene Bogu". To je sve. 1 Petrova 3, 21: "Čiji protulik, krštenje (ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego Bogu upravljeno odaziv dobre savjesti) i nas sada spašava po uskrsnuću Isusa Krista." Ja to vjerujem.

Ako netko ima neke pogrešne ideje da povijest može dokazati krštenje u vodi na bilo koji drugi način osim u Ime Gospoda Isusa Krista, ja bih vam savjetovao da pročitate povijest i sami otkrijete. Slijedi istiniti zapis o krštenju koje se zbilo u Rimu 100. godine nakon Krista, a objavljeno je u "Time Magazine" 5. prosinca 1955.: "Đakon je podigao svoju ruku i Publius Decius je zakoračio na vrata krstionice. U bazenu je, do struka u vodi, stajao Marcus Vasca, trgovac drvima. Smiješio se dok je Publius ulazio u bazen pokraj njega. 'Credis?' pitao je. 'Credo,' odgovorio je Publius. 'Ja vjerujem da moje spasenje dolazi od Isusa Krista koji je bio raspet pod Poncijom Pilatom. S Njim sam umro da bih s Njim mogao imati vječni život.' Tada je osjetio snažne ruke kako ga pridržavaju dok se on prepuštao pasti leđima u bazen, i čuo je Marcusov glas u svom uhu: 'Krstim te u Ime Gospoda Isusa,' dok se nad njim zatvarala hladna voda."

Sve dok se istina nije izgubila (i nije se vratila do ovog posljednjeg doba, a to je od Niceje do prijelaza u ovo stoljeće) krstili su u Ime Gospoda Isusa Krista. Ali, ona se vratila. Sotona ne može zadržati otkrivenje kad ga Duh želi dati.

Da, kada bi postojala tri Boga, mogli bi krstiti za Oca, i za Sina i za Duha Svetoga. Ali OTKRIVENJE DANO IVANU je bilo da postoji JEDAN BOG, a Njegovo je Ime GOSPOD ISUS KRIST, i krstite za JEDNOGA Boga i isključivo jednoga. Zato je Petar krstio onako kako je to činio na Pedesetnici. Morao je biti vjeran otkrivenju, a ono je: "Neka sav dom Izraelov sa sigurnošću zna da je Bog učinio tog ISTOG ISUSA, kojega vi razapeste, *OBOJE I GOSPODOM I KRISTOM.*" To je On: "GOSPOD ISUS KRIST."

Ako je Isus "OBOJE" i Gospod i Krist, onda je On (Isus), i ne može biti ništa drugo osim "Otac, Sin i Duh Sveti" u JEDNOJ Osobi objavljenoj u tijelu. To NIJE "Bog u tri osobe, presveto trojstvo," već JEDAN BOG, JEDNA OSOBA s tri glavne titule, s tri službe koje očituju te titule. Poslušajte ovo još jednom. Taj isti Isus je "OBOJE" i Gospod i Krist. Gospod (Otac) i Krist (Duh Sveti) su Isus, jer On (Isus) je "OBOJE" (Gospod i Krist).

Ako nam to ne pokaže istinsko otkrivenje Božanstva, neće ništa. Gospod NIJE neki drugi, Krist NIJE neki drugi. Taj Isus je Gospod Isus Krist - JEDAN BOG.

Filip je jednog dana rekao Isusu: "'Gospode, pokaži nam Oca i bit će nam dosta.' Isus mu reče: 'Jesam li toliko dugo s vama i ti Me nisi upoznao? Tko je vidio Mene, vidio je Oca, pa zašto kažeš: 'Pokaži nam Oca?' Ja i Moj Otac smo jedno.'" Ja sam to jednom citirao i jedna je gospođa rekla: "Samo trenutak, gospodine Branham, ti i tvoja supruga ste jedno."

Rekao sam: "Ne na taj način."

Ona je rekla: "Kako mislite?"

Pa sam joj rekao: "Vidite li vi mene?"

Rekla je: "Da."

Rekao sam: "Vidite li moju suprugu?"

Rekla je: "Ne."

Rekao sam: "Stoga, to jedinstvo je druge vrste, jer je On rekao: 'Kad vidite Mene, vidite Oca.'"

Prorok je rekao da će u vrijeme večeri biti svjetlo. U pjesmi piše:

"Bit će svjetlo u vrijeme večeri,
Stazu k Slavi zasigurno ćete pronaći,

Put kroz vodu je svjetlo danas,
Sahranjeni u dragocjeno Ime Isusa.

Mladi i stari pokajte se za sve svoje grijehе,
I Duh Sveti će zasigurno ući,

Večernje svjetlo je došlo -
Činjenica je da su Bog i Krist jedno."

Ne jako davno razgovarao sam sa židovskim rabinom. On mi je rekao: "Vi pogani ne možete isjeckati Boga na tri dijela i dati ga Židovu. Mi znamo bolje od toga."

Rekao sam mu: "O tome se i radi, Rabbi, mi ne sjeckamo Boga na tri dijela. Vi vjerujete prorocima, zar ne?"

Rekao je: "Pa, naravno."

"Vjerujete li Izaiju 9, 6?"

"Da."

"O kome je prorok govorio?"

"Mesiji."

Rekao sam: "U kakvom će odnosu biti Mesija i Bog?"

On je rekao: "On će biti Bog."

Rekao sam: "To je točno." Amen.

Ne možete Boga staviti u tri osobe ili tri dijela. Ne možete reći Židovu da postoji Otac, i Sin i Duh Sveti. On će vam odmah reći odakle je došla ta ideja. Židovi znaju da je to crkveno vjerovanje ustanovljeno na Nicejskom koncilu. Nije ni čudo što nas preziru kao pogane.

Mi govorimo o Bogu koji se ne mijenja. To također vjeruju i Židovi. Međutim, crkva je promijenila nepromjenljivog Boga iz JEDNOGA u TRI. Ali svjetlo se vraća u vrijeme večeri. *Kako je dojmljivo da je ova istina došla u vrijeme kada se Židovi vraćaju u Palestinu.* Bog i Krist su JEDNO. Ovaj Isus je OBOJE, I GOSPOD I KRIST.

Ivan je imao otkrivenje, a ISUS je bio Otkrivenje. I On se predstavio upravo ovdje u Pismu: "JA SAM Onaj koji bijaše, koji jest i koji ima doći, Svemogućí. Amen."

Ako je otkrivenje izvan vašeg dosega, uprite pogled prema gore i tražite ga od Boga. To je jedini način da ga ikad dobijete. Otkrivenje mora doći od Boga. Ono nikada ne dolazi po ljudskim prirodnim talentima, već darom od Duha. Možete čak naučiti Pismo i napamet, a iako je i to krasno, to neće biti to. To mora biti otkrivenje od Boga. U Riječi kaže da nitko ne može reći da Isus je Krist osim po Duhu Svetom. Morate primiti Duha Svetoga, i tada, i samo tada, vam Duh može dati otkrivenje da Isus jest Krist – Bog, Pomazanik.

Nitko ne zna Božje stvari osim Božjeg Duha i onoga kojem ih Duh otkrije. Mi trebamo zazivati Boga za otkrivenje više od ičeg na svijetu. Mi smo prihvatili Bibliju, mi smo prihvatili njene velike istine, ali ona još uvijek nije stvarna većini ljudi zbog toga što tu nema otkrivenja po Duhu. Riječ nije bila oživljena. Biblija kaže u 2. Korinćanima 5, 21 da smo mi postali pravednost Božja našim jedinstvom s Kristom Isusom. Jeste li shvatili to? Kaže da SMO MI SAMA PRAVEDNOST SAMOG BOGA time što smo U KRISTU. Kaže da je On (Isus) postao GRIJEHOM zbog nas. Ne kaže da je On postao grješan, već da je postao GRIJEHOM zbog nas da bi našim jedinstvom s Njim mi mogli postati Božja PRAVEDNOST. Prihvatimo li činjenicu (a moramo) da je On doslovce postao GRIJEHOM zbog nas zamijenivši nas, onda također moramo prihvatiti činjenicu da smo mi našim jedinstvom s Njim postali SAMA BOŽJA PRAVEDNOST. Odbaciti jedno znači odbaciti drugo. Prihvatiti jedno znači prihvatiti drugo. Dakle, znamo da to kaže Biblija. To se ne može poreći. Ali nedostaje otkrivenje toga. To nije stvarno većini Božje djece. To je samo dobar stih u Bibliji. Ali trebamo da nam to OŽIVI. Za to će trebati otkrivenje.

Dopustite mi umetnuti nešto što će vas ujedno zadiviti i pomoći vam. Teško da postoji proučavatelj koji ne vjeruju da je Novi zavjet u originalu bio na grčkom jeziku. Svi su naši veliki proučavatelji Biblije rekli da je Bog dao svijetu tri velike nacije s tri velika doprinosa Evandjelju. Dao je Grke koji su dali univerzalni jezik. Dao nam je Židove koji su nam dali istinsku religiju i istinsku spoznaju Boga kroz Spasitelja. Dao nam je Rimljane koji su nam dali jedinstveno carstvo sa zakonom i sustavom cesta. Tako imamo istinsku religiju, jezik kojim je izražavamo mnogim narodima, i vladu i ceste da je fizički proširimo. Povijesno govoreći ovo se čini potpuno točnim. A danas naši učenjaci grčkog jezika kažu da je grčki jezik iz biblijskih dana toliko savršen i točan da ukoliko bi proučavatelj grčkog jezika bio profinjen i precizan gramatičar, mogao bi zaista znati točno što novozavjetna Riječ naučava. Ali, nije li to samo teorija? Je li to točno? Zar nije istina da svaki ugledni učenjak grčkog jezika iz jedne denominacije raspravlja s drugim proučavateljem druge denominacije? Zar nije istina da se njihovi argumenti temelje na identičnim grčkim riječima i identičnim pravilima gramatike? Zasigurno, to je tako. Čak su još davno u pergamskom dobu, upravo prije Nicejskog koncila 325. godine, postojala dva velika proučavatelja, Arije i Atanazije, koji su zapeli u doktrinarnoj raspravi po pitanju jedne grčke riječi. Njihova je rasprava postala toliko žestoka i toliko se rasprostranila diljem svijeta da su povjesničari rekli da se svijet podijelio zbog dvoglasa (izgovora dva samoglasnika u jednom slogu). Dakle, ako je grčki toliko savršen i toliko određen od Boga, zašto je tada postojala tolika rasprava? Zasigurno Bog nije htio da svi znamo grčki? Sve do danas imamo prepirke oko grčkog jezika. Uzmite na primjer knjigu "Kristova

paralizirana Crkva pod rendgenom" od dr. McCrossana. On u njoj izlaže brojne citate mnogih poznatih grčkih gramatičara i dokazuje, na svoje zadovoljstvo, da nepromjenjiva pravila grčke gramatike uvjerljivo dokazuju da Biblija naučava da je čovjek kršten Duhom Svetim poslije nanovo rođenja. On također kategorično tvrdi da žena može preuzeti propovjedaonicu zato što riječ prorokovati znači propovijedati. Ali, je li on uvjerio druge proučavatelje grčkog jezika koji su isto tako sposobni kao i on? Nikada. Sve što trebate učini je pročitati te proučavatelje koji imaju suprotan stav i čuti njihove naučene citate.

Dakle, ne samo da je ono što sam upravo rekao istina, nego krenimo korak dalje. Danas imamo neke proučavatelje koji tvrde da su izvorni manuskripti bili napisani na aramejskom, koji je bio Isusov jezik i ljudi Njegovog vremena. Oni tvrde da ljudi nisu govorili i pisali na grčkom kao što se to obično pretpostavlja. A činjenica je da su naši povjesničari podijeljeni oko toga. Primjerice, dr. Schonfield, jedan od najbriljantnijih proučavatelja, istraživanjem je dokazao, na svoje zadovoljstvo, da je Novi zavjet pisan na narječju ljudi koji su govorili grčki u tom vremenu. On je postavio dobre argumente za svoja vjerovanja temeljena na raznim dokumentima koji su mu na raspolaganju. Ali s druge strane imamo još jednog poznatog proučavatelja dr. Lamsau, koji je uvjeren da je Novi zavjet pisan na aramejskom, a sam briljantan povjesničar Toynbee podržava njegovu tvrdnju da je aramejski, A NE GRČKI, bio jezik naroda, pa se čini mogućim da je Novi zavjet najprije napisan na aramejskom.

Međutim, prije nego što se previše udubimo u to, pročitajmo prijevod King Jamesa i prijevod od dr. Lamsae. Na naše zadovoljstvo, u oba nalazimo zapanjujući iste riječi, tako da zapravo nema razlike u sadržaju ili doktrini. Čak možemo zaključiti da je Bog dopustio da ovi novootkriveni manuskripti i nedavna izdanja već poznatih spisa dođu pred nas kako bi dokazali autentičnost onoga što smo već imali. I nalazimo da, iako se prevoditelji mogu boriti jedan protiv drugog, to nije slučaj sa spisima.

Sada možete vidjeti da ne možete temeljiti tumačenje na proučavateljevom dubokoumnom znanju jezika na kojem je napisana Biblija. Ako to još uvijek ne možete vidjeti jer vam je um prekriven tradicijom, evo još jedne posljednje ilustracije. Nitko ne sumnja da su pismoznanci i farizeji i veliki učenjaci 33. godine nakon Krista točno znali pravila gramatike i točno značenje riječi kojima je bio napisan Stari zavjet, ali i pored njihovog izvanrednog znanja, propustili su otkrivenje Božje obećane Riječi objavljene u Sinu. On je bio izložen od Postanka do Malahije, s cijelim poglavljima posvećenim Njemu i Njegovoj službi, a ipak, osim nekolicine koji su bili prosvijetljeni Duhom, oni su Ga u potpunosti propustili.

Sada dolazimo do zaključka, zaključka kakvog smo već našli u Riječi. Koliko god vjerujemo da treba pokušati naći najstarije i najbolje manuskripte kako bi dobili najbolji mogući zapis Riječi, nikad nećemo dobiti Njezino istinsko značenje proučavanjem i uspoređivanjem citata Pisma, koliko god da smo iskreni. **BIT ĆE POTREBNO OTKRIVENJE OD BOGA DA GA IZNESE. TO JE TOČNO ONO ŠTO JE PAVAO REKAO: "TO I GOVORIMO; ALI NE RIJEČIMA NAUČENIM OD LJUDSKE MUDROSTI, NEGO NAUČENIM OD DUHA SVETOGA."** 1. Kor. 2, 15. Istinsko otkrivenje je Božje tumačenje Njegove vlastite Riječi potvrđujući ono što je obećano.

Nemojte da netko krivo protumači ovo što sam rekao i da misli da ja ne vjerujem u ispravnost Riječi ovakve kakvu je sada imamo. Ja vjerujem da je ova Biblija točna. Isus je u potpunosti zajamčio vjerodostojnost Starog zavjeta kad je bio ovdje na zemlji, a on je sastavljen isto kao i naš Novi zavjet. Bez ikakve dvojbe, mi danas imamo nepogrješivu Riječ Božju i nitko se ne usuđuje oduzeti joj ili joj dodati. Ali trebamo istog Duha koji ju je dao da nas je pouči.

O, kako trebamo otkrivenje po Duhu. Ne trebamo novu Bibliju, ne trebamo novi prijevod, iako su neki vrlo dobri, i ja nisam protiv njih, **ALI MI TREBAMO OTKRIVENJE OD DUHA.** I hvala Bogu što možemo imati ono što trebamo, jer Bog nam želi otkriti Svoju Riječi po Svom Duhu.

Neka bi nam Bog počeo Svojim Duhom davati neprekidno otkrivenje koje daje život i pobjedu. O, kad bi crkva samo dobila svježe otkrivenje i njime postala objavljena živa Riječ, mi bi činili veća djela i proslavljali Boga, našeg Oca u nebu.

RAZRJEŠENI OD GRIJEHA

Otk. 1, 5: "Njemu koji nas je ljubio i u Svojoj nas vlastitoj krvi oprao od grijeha naših." Riječ "oprao" je zapravo "razriješio". "U Svojoj nas vlastitoj krvi razriješio od grijeha naših." Nije li to divno? Ali razmišljate li duhovno? Jeste li shvatili to? To je bila Njegova VLASTITA krv koja nas je u potpunosti razriješila od naših grijeha. To nije bila ljudska krv. To je bila krv Božja. Petar ju je nazvao Kristovom krvlju. Pavao ju je nazvao krvlju Gospoda i Isusovom krvlju. Ne tri osobe, već JEDNA osoba. Evo opet tog otkrivenja, JEDAN Bog. Taj svemogući Bog Jahve se spustio i načinio si tijelo djevičanskim rođenjem i nastanio se u njemu kako bi krv Božja mogla biti ta koja nas oslobađa (potpuno nas razrješava) od naših grijeha i predstavlja nas bez mrlje pred Njim s nadasve velikom radošću.

Želite li starozavjetni tip? Vratimo se u edenski vrt. Kad su u slavu došle prve vijesti da je sin, Adam, izgubljen, je li Bog poslao anđela? Je li poslao sina? Je li poslao nekog sličnoga nama? Ne, On je SAM došao otkupiti tog izgubljenog sina. Haleluja! Bog nije prepustio Svoj plan spasenja drugome. On je vjerovao samo Sebi. Bog je postao tijelom i prebivao među nama i otkupio nas Sebi. Mi smo spašeni "krvlju Božjom". Vječni se Bog nastanio u smrtnom tijelu da bi uklonio grijeh. On je postao Janje da bi prolio Svoju krv i s njom ušao iza vela.

Razmotrite ovo. Budući da je to krv Božja, ona je savršena krv. Pa, ako nas savršena krv oslobađa iz moći i ropstva i okaljanja grijeha, onda je razrješeno savršeno i potpuno. Sada, dakle, nema osude. "Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava (proglašava nas pravednima). Tko osuđuje? Krist je umro..." Rim. 8, 33 - 34. Eto, Njegova smrt nam je dala krv. Krv nas je razriješila. Sada nema osude. Kako bi moglo biti? Nema ničeg za što bi bili osuđeni, jer nas je krv razriješila od grijeha. Mi smo slobodni, bez krivnje. Ne slušajte čovjeka, slušajte Riječ. Vi ste razriješeni krvlju.

Dakle, nemojte se ponovno vezati tradicijama, i crkvenim vjerovanjima i organizacijama. Nemojte biti zavedeni slušajući one koji poriču silu Riječi i poriču da Isus spašava, iscjeljuje, ispunjava Duhom Svetim i silom. Vi ste Božji slobodni ljudi, razriješeni Njegovom vlastitom krvlju. Ako i dalje oslanjate svoju vjeru na crkvena vjerovanja i denominacije, sigurno je po dokazima da ste izgubili svoju vjeru u Riječ.

KRALJEVI I SVEĆENICI

Otk. 1, 6: "Te nas je On učinio kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu Svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen."

"On nas je učinio!" O, postoje određene istine koje trebamo naglasiti. Ovo je jedna od njih. ON! ON NAS JE UČINIO! Spasenje je Njegovo djelo. Spasenje je od Gospoda. Sasvim iz milosti. On nas je otkupio sa svrhom. On nas je kupio sa svrhom. Mi smo kraljevi, duhovni kraljevi. O, mi ćemo biti kraljevi na zemlji s Njim kada On sjedne na Svoje prijestolje. Ali sada smo duhovni kraljevi i vladamo nad duhovnim kraljevstvom. U Rim. 5, 17 kaže: "Jer ako je prekršajem jednoga smrt zakraljevala kroz toga jednoga, mnogo će više oni koji primaju obilje milosti i dara pravednosti, kraljevati u životu po jednome - Isusu Kristu." I u Kol. 1, 13: "Koji nas je izbavio iz vlasti tame i prenio u kraljevstvo (vladavinu) Svoga ljubljenog Sina." Upravo sada mi vladamo s

Kristom imajući vlast nad grijehom, svijetom, tijelom i đavlom, prikazujući Njegovu hvalu i slavu, prikazujući NJEGA, jer je to Krist u nama, koji hoće i djeluje po Svojoj dobrohotnosti. Da, uistinu, čak smo i sada posjedeni na nebesima u Kristu Isusu.

"I učinio nas svećenicima." Da, svećenicima Njemu, prinoseći duhovnu hvalu posvećenih usana Provodeći svoje živote kao ugodnu žrtvu Njemu. Proslavljajući Ga u Duhu i istini. Posredujući i iskajući. Svećenici i kraljevi našem Bogu. Nije ni čudo što nas svijet ne privlači, a mi smo osobit narod, revan za dobra djela. Mi smo bili ponovno stvoreni u Njemu da bi bili djeca nalik našem Ocu.

BOG KOJI DOLAZI

Otk. 1, 7: "Gle, dolazi s oblacima i gledat će Ga svako oko, i oni koji Ga probodoše; i naricat će zbog Njega sva plemena zemaljska. Da! Amen!"

On dolazi. Isus dolazi. Bog dolazi. Prorok dolazi. Svećenik i kralj dolazi. SVE u SVEMU dolazi. Da, Gospode Isuse, dođi brzo. Amen.

On dolazi. On dolazi u oblacima, oblacima slave kao kad je bio viđen na gori Preobraženja i Njegove halje su sjale dok Ga je obavijala sila Božja. I gledat će Ga SVAKO oko. To znači da ovo nije Uznesenje. Ovo je kada On dolazi preuzeti Svoje pripadajuće mjesto Vladara svijeta. Ovo je kada će oni koji su Ga proboli svojim crkvenim vjerovanjima i denominacijskim doktrinama naricati, i svi će ljudi proplakati od straha zbog Njega koji je Riječ.

Ovo je priča otkrivenja Zaharije 12, 9 - 14. Zaharija je ovo prorokovao prije otprilike dvije i pol tisuće godina. A to samo što se nije dogodilo. Poslušajte: "I bit će u onaj dan da ću pregnuti da uništim sve narode koji dođu protiv Jeruzalema. A na dom Davidov i na stanovnike Jeruzalema izlit ću Duh milosni i molitveni. I gledat će na Mene koga su proboli..." Dakle, kad se Evanđelje vraća Židovima? Kada se završi dan pogana. Evanđelje je spremno vratiti se Židovima. O, kad bih vam samo mogao reći nešto što će se uskoro dogoditi, točno u ovom našem danu. Ta velika stvar koja će se uskoro dogoditi će nastaviti u Otkrivenje 11 i podići ta dva svjedoka, ta dva proroka, Mojsija i Iliju, vraćajući Evanđelje natrag Židovima. Mi smo spremni za to. Sve je na mjestu. Kao što su Židovi donijeli poruku poganima, isto tako će ju pogani vratiti Židovima i doći će Uznesenje.

Dakle, sjetite se što smo pročitali u Otkrivenju i Zahariji. Oboje dolazi odmah nakon nevolje. Crkva Prvorođenoga ne ide kroz nevolju. Mi to znamo. Biblija tako naučava.

U to vrijeme kaže da će Bog izliti Duha Svoga na dom Izraelov. To je isti Duh koji je bio izliven na pogane u njihovom danu. "I gledat će na Mene koga su proboli, naricat će za Njim kao što netko nariče za svojim jedincem, gorko će Ga oplakivati kao što netko gorko oplakuje svoga prvorođenca. U taj će dan biti veliki plač u Jeruzalemu, poput plača hadad-rimonskog u dolini megidonskoj. I naricat će zemlja, svaka porodica napose, porodica doma Davidova napose, i žene njihove napose; porodica doma Natanova napose, i žene njihove napose..." i svaki dom napose kad On dođe u oblacima slave u Svom drugom dolasku. Ti Židovi koji su Ga proboli će Ga vidjeti kao što je rečeno u drugom citatu Pisma: "Gdje si dobio te rane?" A On će reći: "U domu Mojih prijatelja." Ne samo da će to biti vrijeme oplakivanja za Židove koji su Ga odbacili kao Mesiju, već će to biti vrijeme oplakivanja i za one koji su ostali od pogana koji su Ga odbacili kao Spasitelja ovog dana.

Bit će oplakivanja i jecanja. Uspavane djevice će jecati. One predstavljaju crkvu koja je odbila nabaviti ulje (simbol Duha Svetoga) za svoje svjetiljke (simbol tijela ili spremnika ulja) dok nije bilo prekasno. Nije da oni nisu bili dobri ljudi. Bili su "djevice", a to označava visoki moralni red. Ali nisu imali ulja u svojim svjetiljkama, pa su bili izbačeni tamo gdje je bio plač i škrgut zubi.

Nađimo tip svega ovoga u Postanku, 45. poglavlje, gdje Josip susreće svoju braću u Egiptu i otkriva im se. Postanak 45, 1 - 7: "Tada se Josip više nije mogao svladavati pred svima onima koji

su stajali kraj njega, pa povika: 'Neka svi odu od mene!' I nitko ne ostade s njim dok se Josip obznanjivao svojoj braći. Briznuo je u glasan plač, da su ga Egipćani i faraonov dom čuli. I reče Josip svojoj braći: 'Ja sam Josip. Je li mi otac još živ?' A njegova mu braća nisu mogla odgovoriti, jer se zapanjiše pred njim. A Josip reče svojoj braći: 'Primaknite se k meni, molim vas.' I primaknuše se. I on reče: 'Ja sam Josip, vaš brat, koga ste prodali u Egipat. Ali se nemojte sada uznemirivati, niti ljutiti na sebe što ste me ovamo prodali; jer Bog me posla pred vama da sačuva život. Dvije su već godine što je glad na zemlji, a još pet godina neće biti ni oranja niti žetve. A Bog me poslao pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji i da spasi vaše živote velikim izbavljenjem.'"

Dakle, ne slaže li se to baš lijepo sa Zaharijom 12? Kad to dvoje usporedimo, moramo to dobiti u potpunosti točno.

Kada je Josip bio jako mlad, braća su ga mrzila. Zašto su ga braća mrzila? Radi toga što je bio po Pismu. Nije si mogao pomoći što vidi te vizije, niti si je mogao pomoći što je imao snove i tumačio ih. To je bilo u njemu. Nije mogao prikazati ništa osim onoga što je bilo u njemu. Stoga, kada su ga njegova braća mrzila, bilo je to bez razloga. Ali njegov ga je otac volio. Njegov je otac bio prorok i on je razumio. To čini savršen tip Krista. Bog Otac je volio Sina, ali braća (književnici i farizeji) su Ga mrzili zato što je mogao iscijeliti bolesne, činiti čudesa i proricati budućnost, imati vizije i tumačiti ih. To nije bio razlog da Ga mrze, ali ipak su Ga mrzili, i kao Josipova braća, mrzili su Ga bez razloga.

Dakle, sjetite se kako su Jakovljevi sinovi postupili s Josipom. Bacili su ga u čatrnju. Uzeli su njegov šareni ogrtač kojeg mu je dao njegov otac i umočili ga u krv da navedu oca na pomisao da je dječaka ubila neka životinja. Prodali su ga nekim trgovcima robljem koji su ga odveli u Egipat i tamo je preprodan zapovjedniku. Zapovjednikova žena ga je lažno zatvorila, ali nakon nekog vremena njegova je proročka sposobnost privukla pozornost faraona i bio je uzvišen do faraonove desne ruke s takvim autoritetom da nitko nije mogao pristupiti faraonu osim ako prije nije došao preko Josipa.

Razmotrimo Josipov život dok je bio u Egiptu, jer tu ga vidimo kao savršenog tipa Krista. Kad je bio u zapovjednikovoj kući, bio je lažno optužen, kažnjen i zatvoren bez razloga, upravo kao što su postupili s Isusom. U zatvoru je protumačio san peharnika i pekara koji su također bili zatvorenici s njim. Peharnik je vraćen u život, a drugi osuđen na smrt. Krist je bio zatvoren na križu, ostavljen od Boga i ljudi. Sa svake njegove strane bio je lopov – jedan je umro, duhovno, a drugome je dan život. I primijetite, kada je Isus maknut s križa, bio je uzvišen na nebo i sada sjedi s desne strane velikog Jahvinog Duha i nitko ne može doći k Bogu osim po Njemu. Postoji JEDAN posrednik između Boga i ljudi i On je sve što trebate. Nema Marija niti svetaca, samo Isus.

Nastavljajući s ovim tipom kojeg nalazimo u Josipu, primijetite kako je sve što je on napravio u Egiptu prosperiralo. Njegov prvi posao sa zapovjednikom je prosperirao. Čak je i zatvor prosperirao. Kad se Isus vrati, pustinja će procvjetati kao ruža. On je "Sin prosperiteta". Kao što ni jedno doba nije prosperiralo kao ono pod Josipom, tako dolazi vrijeme takvog blagoslova na ovu zemlju kakvog svijet nikada nije vidio. Svatko od nas može sjesti pod svoju vlastitu smokvu, i smijati se, i radovati i živjeti zauvijek u Njegovoj prisutnosti. U Njegovoj je prisutnosti punina radosti i Njemu zdesna blaženstva zauvijek. Hvala Bogu.

Primijetite sada da bilo kuda je Josip išao, njegov su dolazak najavljivali zvukom trube. Ljudi bi vikali: "Prignimo koljena pred Josipom!" Bez obzira što bi čovjek radio, kad se oglasila ta truba, kleknuo bi. Možda je prodavao nešto na ulici, sežući po novac, međutim, morao je stati i kleknuti kad bi se oglasila ta truba. Da je bio izvođač ili glumac morao bi prekinuti svoju predstavu i kleknuti pred Josipom kad je njegova prisutnost najavljena pozivom te trube. I jedan od ovih dana sve u vremenu će se zaustaviti kada zatrubi Božja truba, i mrtvi u Kristu će uskrsnuti i svanut će jutro vječnim sjajem i vedrinom. Sve će tada kleknuti, jer pisano je: "Stoga Ga je Bog i preuzvisio i darovao Mu Ime koje je iznad svakog imena: da se imenu Isusovu prigne *svako koljeno* nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih. I svaki će jezik priznati da Isus Krist jest Gospod, na slavu Boga Oca." Fil. 2, 9 - 11.

Međutim, primijetite još jedno slavno otkrivenje u ovom tipu Josipa. Josipu je, dok je bio u Egiptu, dana poganska nevjesta i kroz nju je dobio obitelj s dva sina, Efrajimom i Manašiom. Josip je tražio svog Oca da blagoslovi tu dvojicu dječaka. Postavio ih je pred Jakova tako da bi Manaše, prvorođenac, bio s Jakovljeve desne strane, a Efrajim s lijeve. I kad ih je Jakov trebao blagosloviti, ukrižio je svoje ruke tako da je desna ruka pala na mlađeg. Josip je povikao: "Ne tako, oče, ovaj tebi zdesna je prvorođeni." Ali Jakov je rekao: "Bog je ukrižio moje ruke." Ovdje u tipu vidimo da je blagoslov koji je pripadao prvorođenom (Židovu) dan mlađemu (poganinu) kroz križ (ukrižene ruke) Gospoda Isusa Krista. Blagoslov dolazi kroz križ. Gal. 3, 13 - 14: "Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona postavši za nas prokletstvom, jer je pisano: 'Proklet svatko tko visi na drvetu', da na pogane dođe blagoslov Abrahamov u Isusu Kristu pa da obećanje Duha primimo po vjeri." Abrahamov je blagoslov došao kroz križ poganima. Židovi su odbacili križ, prema tome, Isus je dobio pogansku Nevjestu.

Vratimo se sada priči o Josipovom susretu sa svojom braćom. Sjećate se da nisu došla sva braća. Josip je to znao i insistirao je da se pred njim nađu sva braća, inače im se ne bi mogao obznaniti. Naposljetku su doveli onoga koji je nedostajao, malog Benjamina. Baš je mali Benjamin, Josipov pravi brat, ganuo njegovo srce. I kada naš Josip, sam Isus, dođe k ljudima koji su držali Božje zapovijedi i koji su se vratili u Palestinu, srce će mu biti ganuto. Mali Benjamin tipizira 144 000 Izraelaca iz svih dijelova svijeta koji su se vratili u Palestinu po svoje otkupljenje. Oni će tamo stajati spremni prihvatiti Njega, koga ispravno poznavati je život vječni. Oni će reći: "Ovo je naš Bog koga smo čekali." Tada će vidjeti Onoga koga su proboli. I povikati će u zaprepaštenju: "Odakle su došle te užasne rane? Kako se to dogodilo?" I jecat će i plakati, svaka porodica napose, svatko napose u agoniji žalosti.

Gdje će, dakle, biti poganska Crkva dok se Isus bude obznanjivao Svojoj braći? Sjetite se da je Josipova nevjesta s dvoje djece bila u palači, jer je Josip zapovjedio: "Neka me svi ostave. Maknite ih sve od mene!" Tako je poganska nevjesta bila skrivena u Josipovoj palači. Gdje će poganska crkva otići u uznesenju? U palaču. Nevjesta će biti uzeta sa zemlje. Ona će biti uznesena prije velike nevolje u susret Gospodu u zraku. Za tri i pol godine, dok se bude izlijevao Božji gnjev odmazde, ona će biti na velikoj Jaganjčevoj svadbenoj večeri. Tada će se On vratiti, ostavljajući Svoju Nevjestu u "Kući Oca Svoga" dok Sebe bude obznanjivao Svojoj braći. U to isto vrijeme će antikristov savez, kojeg su Židovi sklopili s Rimom, biti prekršen. Rim i njezini saveznici tada šalju svoje trupe da unište sve Židove koji se boje Boga i koji su u Riječi. Ali, dok budu dolazili protiv grada da ga unište, na nebu će se pojaviti znak dolaska Sina Čovječjeg sa Svojim moćnim vojskama da uništi one koji su uništavali zemlju. Kad je neprijatelj otjeran, tada dolazi Isus i predstavlja se 144000. Vidjevši Njegova moćna djela spasenja spoznali su Njegovu silu. Ali kad vide i Njegove rane, znajući da su Ga do samog tog trenutka odbacivali, potaknut će ih da proplaču u agoniji strave i straha, kao što su to učinila njihova braća iz davnina pred Josipom preplašivši se jako da će biti ubijeni. Ali, kao što je Josip rekao: "Nemojte se ljutiti na sebe. Bog je bio u svemu tome. U redu je. Učinio je to da sačuva život." Isto tako će im Isus govoriti miroljubivo i s ljubavlju.

Zašto su Židovi odbacili Isusa? U svemu tome je bio Bog. To je bio jedini način da izvede pogansku Nevjestu. On je umro na križu da sačuva život poganske crkve.

Dakle, ovih 144000 nisu u Nevjesti. U Otk. 14, 4 oni su nazvani djevcima i prate Janje kud god Ono ide. Činjenica da se nisu okaljali sa ženama pokazuje da su oni eunusi (Mt. 19, 12). Eunusi su bili čuvari nevjestinih odaja. Bili su dvoritelji. Zapazite da oni ne sjede na prijestolju, već su pred prijestoljem. Ne, oni nisu u Nevjesti, ali će biti u slavnoj vladavini milenija.

A onda vidimo da kad su ovi posljednji iz Izraela pridruženi Gospodinu u ljubavi i kad je neprijatelj uništen, Bog će pripremiti Svoju svetu goru, Svoj novi edenski vrt, za Nevjestu i njezine dvoritelje za tisućugodišnji medeni mjesec na zemlji. Kao što su Adam i Eva bili u vrtu i nisu navršili tisuću godina, sada će Isus, naš posljednji Adam i Njegova Eva (Istinska Crkva) ispuniti cijeli Božji plan.

O, kako se Biblija ponavlja. Uskoro će se ponoviti scena Josipa i njegove braće jer Isus dolazi uskoro.

Završavajući s Josipovim tipom želim vam obratiti pozornost na još jednu stvar o ovom vremenu kraja. Sjećate se da je Josip, dok je stajao pred svojom braćom kad Benjamin nije bio s njima, govorio preko tumača iako je dobro znao hebrejski. Svojoj je braći govorio na drugom jeziku. Jeste li znali da je prvo pogansko doba (glava od zlata, babilonsko doba) završilo s porukom u jezicima ispisanom na zidu? Ovo doba završava na isti način. Obilježje jezika u ovom danu je dodatni dokaz da su razdoblja pogana završena i da se Bog ponovno okreće Izraelu.

On dolazi uskoro. Alfa i Omega, Prorok, Svećenik i Kralj, Sve u svemu, Gospod Bog nad vojskama dolazi uskoro. Da, Gospode Isuse. Jedan i jedini istinski Bože, dođi brzo!